

очищення політичної системи України від проросійських сил в результаті проведених в Україні виборів Президента, парламентських та місцевих виборів. В культурній сфері зменшення залежності відбулось в наслідок обмеження на концертну діяльність в Україні для акторів, які публічно підтримали агресивну політику Путіна, та заборону трансляції частини російської теле- та кінопродукції, яка пропагує або прославляє російські силові структури та імперську політику. Тим не менше, частка російської та російськомовної телепродукції в українському медійному просторі все ще лишається непропорційно високою.

Таким чином, події 21 листопада 2013 р. - 22 лютого 2014 р. стали етапом прояву українцями неабиякої сили, мужності, гідності, віри та міцності духу. Вони показали усьому світу, що вищою метою для українського народу є збереження людських цінностей та основ демократії. А будь-яке зазіхання на них зі сторони ворогів зазнає невдачі і буде покаране. Проте за відстоювання цих ідей довелося заплатити дорогою ціною - кров'ю «Небесної Сотні»-патріотів, які поклали своє життя на вівтар для захисту рідної Батьківщини. В цих трагічних подіях смерть кожної людини - це не просто втрата однієї сім'ї, а біль усього народу. Революція Гідності показала, що в країні настав час для реформ та кардинальних змін. Саме тепер українцям вдалося скинути ярмо «радянського совка» та стати на шлях формування повноцінного громадянського суспільства. Але боротьба за свою державу ще не завершилась. Наступним випробовуванням для України стала анексія Криму Російською Федерацією та війна на Сході.

*Задорожня Христина Ігорівна
Науковий керівник – доктор екон. наук, проф. Моїсєєва Н.І.
Державний біотехнологічний університет*

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ ПЕРЕФОРМАТУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Національна безпека стала однією з найважливіших проблем для сучасних держав, оскільки глобалізація та переформатування міжнародних відносин вносять нові виклики та загрози для стабільності та безпеки країн. У цьому рефераті розглянемо більш глибоко сутність національної безпеки в умовах глобальної конкуренції та переформатування міжнародних відносин.

Національна безпека - це стан захищеності та стабільності держави в усіх аспектах її існування, який передбачає здатність країни захищати свою територіальну цілісність, суверенітет, економічну сильність, політичну стабільність, соціальну безпеку та екологічну рівновагу. Умови глобальної конкуренції та переформатування міжнародних відносин роблять цю задачу ще складнішою та актуальнішою для кожної країни.

Співвідношення національного суверенітету та міжнародних правових норм є складною та актуальною проблемою в сучасному світі. Національний суверенітет передбачає незалежність та самостійність держави в управлінні своїми справами та внутрішніми питаннями. Міжнародні правові норми, у свою чергу, створюють правила та обмеження для діяльності держав на міжнародній арені.

2. Основні аспекти співвідношення національного суверенітету та міжнародних правових норм включають:

2.1. Зобов'язання міжнародними договорами: Держави, підписуючи міжнародні договори, зобов'язуються діяти відповідно до зазначених угод. Це може обмежувати їхню національну суверенітету в тих питаннях, які включені до сфери застосування договору.

2.2. Міжнародні організації: Участь у міжнародних організаціях, таких як Організація Об'єднаних Націй (ООН), також вимагає від держави дотримання певних міжнародних норм та зобов'язань. Це може впливати на її суверенітет та рішення.

2.3. Принципи міжнародного права: Існують загальні принципи міжнародного права, такі як принципи справедливості, невтручання та поваги до прав людини, які вважаються нормами, що зв'язують усі держави. Ці принципи можуть обмежувати дії держав в окремих ситуаціях.

2.4. Судова система: Міжнародні суди, такі як Міжнародний Суд ООН, вирішують спори між державами на основі міжнародного права. Вироки цих судів є обов'язковими для держав, і вони мають дотримуватися цих вироків, навіть якщо це суперечить їхньому національному суверенітету.

2.5. Глобальні виклики: Сучасні глобальні проблеми, такі як зміна клімату, біорізноманіття, міжнародний тероризм та кібербезпека, потребують спільних зусиль держав у вирішенні. Це може вимагати обмеження національного суверенітету в інтересах загального добра та безпеки.

Співвідношення національного суверенітету та міжнародних правових норм вимагає балансування між національними інтересами та міжнародними зобов'язаннями. Держави повинні дотримуватися міжнародного права, одночасно захищаючи свої національні інтереси. Крім того, ефективний механізм врегулювання спорів та спільна робота на міжнародній арені можуть сприяти забезпеченню стабільності та миру в світі.

Сучасні тенденції розвитку системи міжнародних відносин відображають складні та динамічні зміни у світовій політиці. Ось деякі з найважливіших тенденцій:

3.1. Геополітичні зміни: Зміна геополітичних конфігурацій, зокрема в зв'язку зі зростанням впливу Китаю та відновленням Росії як геополітичних гравців, впливає на баланс сил у міжнародних відносинах.

3.2. Мультиполярність: Система міжнародних відносин стає все більш мультиполярною, з багатьма країнами, що мають важливий вплив на світову сцену. Це створює складну гру конкуренції та співпраці між різними акторами.

3.3.Торгівля та економічні відносини: Світ стає все більше залежним від міжнародної торгівлі та економічних відносин. Укладення та відхилення від торговельних угод, таких як Торговельна угода між США, Канадою та Мексикою (USMCA), мають значний вплив на міжнародний порядок.

3.4.Зміна клімату та сталий розвиток: Проблеми, пов'язані зі зміною клімату та екологічною стійкістю, набувають все більшого значення у міжнародних відносинах. Країни працюють над спільними стратегіями для зменшення викидів парникових газів та забезпечення сталого розвитку.

3.5.Цифрова трансформація та кібербезпека: Зростання цифрової трансформації суспільства призводить до нових видів загроз та викликів у сфері кібербезпеки. Це створює потребу в розвитку міжнародних правил та норм в цій області.

3.6.Міграція та біженці: Питання міграції та біженців стає надзвичайно актуальним у світових відносинах. Держави шукають спільні рішення для управління міграцією та врегулювання конфліктів, які викликають масові переселення.

3.7.Боротьба з тероризмом та нелегальною зброєю: Світ стикається зі стійкими загрозами тероризму та поширенням нелегальної зброї. Міжнародні зусилля для боротьби з цими загрозами стають все важливішими.

3.8.Пандемія та глобальне здоров'я: Пандемія COVID-19 показала, як важливим є співробітництво між державами в галузі глобального здоров'я. Глобальні відносини змінюються під впливом пандемії та вимагають нових підходів до співпраці.

3.9.Людські права та демократія: Захист прав людини та підтримка демократії залишаються важливими цілями у міжнародних відносинах. Країни намагаються впливати на політичні процеси в інших країнах для забезпечення дотримання прав людини.

Ці тенденції свідчать про постійну еволюцію міжнародної системи та потребу у гнучких та спільних підходах до вирішення глобальних викликів. Сучасні міжнародні відносини вимагають спільних зусиль та співпраці між державами для забезпечення миру, стабільності та процвітання.

Україна, як незалежна держава, пережила багато трансформаційних процесів у сучасному світі. Ці процеси охоплюють політичні, економічні, соціокультурні та інші аспекти життя країни.

4.Ось кілька ключових аспектів трансформаційних процесів в Україні:

Політичні Трансформації:

4.1.Революція Гідності: Події Євромайдану у 2013-2014 роках призвели до повалення режиму Віктора Януковича та започаткували новий етап в українській політиці. Змінилися президенти, парламенти та уряди, і Україна намагалася рухатися в більш демократичному та євроатлантичному напрямку.

4.2.Конфлікт на Сході України: Початок конфлікту на сході України у 2014 році, який стався після анексії Росією Криму, став серйозним викликом

для національної безпеки та стабільності. Цей конфлікт вплинув на політичний ландшафт та відносини України з іншими країнами.

4.3. Реформи та Євроінтеграція: Україна розпочала широкомасштабні реформи в різних сферах, зокрема в судовій системі, боротьбі з корупцією, енергетиці, та інших. Країна відкрила для себе європейські цінності та прагне до Євроінтеграції.

Економічні Трансформації:

5.1. Асоціація з ЄС: Україна уклала Угоду про асоціацію з Європейським Союзом, що відкрило нові можливості для торгівлі та економічної інтеграції з ЄС.

5.2. Боротьба з корупцією: Україна прийняла ряд заходів для боротьби з корупцією, включаючи створення Національного антикорупційного бюро та Спеціалізованого антикорупційного суду.

5.3. Лібералізація ринків: Україна впроваджує реформи для покращення інвестиційного клімату, лібералізації ринків та сприяння підприємницькій діяльності.

6. Соціокультурні Трансформації:

6.1. Мовна та освітня політика: Україна проводить реформи в освітній сфері та підтримує українську мову як державну. Зміни в мовній політиці стали предметом суспільного обговорення.

6.2. Зміни у культурі та громадянському суспільстві: Україна впроваджує культурні та громадянські ініціативи для зміцнення національного самосвідомлення та громадянського суспільства.

Ці трансформаційні процеси в Україні є складними та неперервними. Країна стикається з численними викликами, але також має можливості для подальшого розвитку та зміцнення своєї позиції в світі. Україна намагається стати більш демократичною, процвітаючою та стабільною державою, яка співпрацює з міжнародними партнерами та визнає своє місце в сучасному світі.

Отже, національна безпека в умовах глобальної конкуренції та переформатування міжнародних відносин стає складнішою, але і важливішою задачею для кожної країни. Для забезпечення національної безпеки необхідно розвивати стратегії, які враховують нові виклики та загрози, а також співпрацювати з іншими державами та міжнародними організаціями. Гнучкість та адаптивність стають ключовими принципами для збереження національної безпеки в сучасному світі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Воронянський О. Проблема суб'єктності суверенітету в контексті технології здійснення влади / О. Воронянський // *Evropskypoliticky a pravnidiskurz*. - 2015. - Vol. 2, Iss. 4. - С. 205-209.
2. Воронянський, О. В. Проблеми трансформації політичної суб'єктності в постіндустріальному суспільстві / О. В. Воронянський // *Сучасне суспільство*. – 2020. – Вип. 2 (18). – С. 37-47.

3. Воронянський О. В. Після кінця історії: криза ліберально-демократичної парадигми //Сучасне суспільство: політичні науки, соціологічні науки, культурологічні науки. – 2020. – Т. 1. – №. 20. – С. 32-40.
4. Kobelieva D., Moisieiva N., Omelchenko H. Capitalism and modern society in the historical and philosophical concept of YN Harari. – 2020.
5. Lohvynenko Y. S. Історія держави і права України: практикум. – 2017.
6. Моїсєєва Н. І., Омельченко Г. Ю. Комунікаційна діяльність в структурі соціально-комунікаційного знання. – 2017.
7. Пилипенко С. Г. Модуси сучасної культури в інформаційному просторі / С. Г. Пилипенко // Сучасне суспільство. — 2013. — Випуск 1. — С. 120–128.

Зіненко Катерина Костянтинівна
Науковий керівник – доктор наук з соц. комунікацій, проф. Грабар Н.Г.
Державний біотехнологічний університет

ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА: НОВА ЗБРОЯ У СУЧАСНОМУ СВІТІ

В цьому семестрі, ми студенти 075 спеціальності маркетинг, вивчаємо курс «Соціологія комунікацій», де обговорюємо актуальні питання сьогодення. Особисто мене зацікавила тема інформаційної війни, яка на сьогодні стала одним з найнебезпечніших видів зброї. Інформаційна війна – це форма конфлікту, в якій сторони використовують інформацію та пропаганду для досягнення своїх цілей. Вона може вестися як у мирний, так і в воєнний час. Інформаційна війна має ряд переваг перед традиційними видами війни.

Науковці по-різному трактують цей феномен. У 60-ті ХХ ст. про ознаки інформаційної війни зазначав М. Маклюєн, вказуючи на те, що «холодна війна» ведеться за допомогою інформаційних технологій. На той час телебачення та кіно виступали інформаційною зброєю, занурюючи все населення у певний світ уяви. Сучасні українські дослідники Д. Богуш, І. Костюк, Є. Магда, Р. Чирва, О. Юдін та інші в основному підкреслюють про головні завдання інформаційних воєн, які полягають в маніпулюванні масами, дезорієнтації та дезінформації громадян, вказують на «гібридні» форми ведення війни. Основна мета інформаційної війни – послабити моральні і матеріальні сили супротивника або конкурента та посилити власні. Вона передбачає заходи пропагандистського впливу на свідомість людини в ідеологічній та емоційній галузях.

Інформаційна війна в сучасному світі має ряд особливостей, які відрізняють її від інформаційних воєн минулого. Однією з основних особливостей сучасної інформаційної війни є її глобальний масштаб. Інформація може поширюватися в будь-якому куточку світу практично миттєво. Це робить інформаційну війну надзвичайно потужним інструментом, який може впливати на ситуацію в будь-якій країні. Інший важливою